

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- Uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 9 października 2013 r. oddalającego jego skargę;
- Uwzględnienie żądań przedstawionych w pierwszej instancji, gdyż zdaniem wnoszącego odwołanie stan postępowania pozwala na wydanie orzeczenia w sprawie;
- Obciążenie drugiej strony postępowania całością kosztów.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie żąda uchylenia wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej, w którym sąd ten oddalił jego skargę mającą za przedmiot, po pierwsze, stwierdzenie nieważności sprawozdania z oceny wnoszącego odwołanie za rok 2010, a po drugie, wnioszek o odszkodowanie.

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa przez Sąd do spraw Służby Publicznej ze względu na to, że orzekł on, iż brak dialogu między oceniającym a wnoszącym odwołanie w ramach postępowania w sprawie oceny (2010) stanowił nieprawidłowość proceduralną niemającą istotnego znaczenia (odnośnie do pkt 38 i nast. zaskarżonego wyroku). Wnoszący odwołanie podnosi, że
 - Po pierwsze, Sąd do spraw Służby Publicznej naruszył istniejące orzecznictwo;
 - Po drugie, opierając uzasadnienie zaskarżonego wyroku na sytuacji, w której sprawozdanie z oceny zostało sporządzone, a nie tylko na tym, czy odbycie formalnego dialogu mogło mieć wpływ na postępowanie, Sąd przekroczył zakres swojej kontroli sądowej naruszając kompetencje uznaniowe administracji.
- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa przez Sąd do spraw Służby Publicznej ze względu na to, że orzekł on, iż brak wyznaczenia celów na pierwszą połowę roku 2010 nie stanowił istotnej nieprawidłowości proceduralnej mogącej podważyć ważność danego sprawozdania z oceny (odnośnie do pkt 50 i nast. zaskarżonego wyroku). Wnoszący odwołanie podnosi, że
 - Po pierwsze, Sąd do spraw Służby Publicznej naruszył wytyczne dotyczące oceny, ponieważ przewidują one obowiązek wyznaczenia nowych celów w razie zmiany sprawowanych przez pracownika funkcji w okresie referencyjnym;
 - Po drugie, opis zadań wyznaczonych wnoszącemu odwołanie na nowym stanowisku poprzez odniesienie do dokumentów dotyczących ustanowienia i działania

biura operacyjnego nie oznaczał w żadnym razie, że wnoszącemu odwołanie wyznaczono cele do osiągnięcia w związku z jego zadaniami.

Odwołanie wniesione w dniu 16 grudnia 2013 r. przez Trybunał Obrachunkowy Unii Europejskiej od wyroku wydanego w dniu 17 października 2013 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-69/11 BF przeciwko Trybunałowi Obrachunkowemu

(Sprawa T-663/13 P)

(2014/C 52/75)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Trybunał Obrachunkowy Unii Europejskiej (przedstawiciele: T. Kennedy i J. Vermer, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: BF

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w sprawie F-69/11;
- uwzględnienie żądań podniesionych przez Trybunał Obrachunkowy w postępowaniu w pierwszej instancji, mianowicie oddalenie skargi jako bezzasadnej;
- obciążenie BF kosztami postępowania w niniejszej instancji oraz kosztami postępowania przed Sądem do spraw Służby Publicznej.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia prawa przez Sąd do spraw Służby Publicznej poprzez dokonanie błędnej wykładni oraz błędne zastosowanie art. 6 decyzji nr 45-2010 z dnia 17 czerwca 2010 r. dotyczącej procedury wyboru kierowników wydziału i dyrektorów.
- 2) Zarzut drugi, dotyczący przeinaczenia dowodu przez Sąd, ponieważ uznał on, iż noty przekazane kandydatom przez komisję kwalifikacyjną stanowiły informację, którą powinno było zawierać sporządzone przez nią sprawozdanie przekazane organowi powołującemu.
- 3) Zarzut trzeci, dotyczący przeinaczenia faktów, ponieważ Sąd naruszył spoczywający na nim obowiązek zbadania okoliczności stanu faktycznego, na których opiera stwierdzenie przez siebie wystąpienia uchybienia proceduralnego.

4) Zarzut czwarty, dotyczący braku uzasadnienia i naruszenia prawa powodującego uszczerbek dla jednolitości orzecznictwa, jako że Sąd orzekł, iż naruszenie proceduralne dotyczące braku uzasadnienia wymaganego przez art. 6 ust. 1 decyzji nr 45-2010 w odniesieniu do sprawozdania komisji kwalifikacyjnej może spowodować stwierdzenie nieważności decyzji zaskarżonych w pierwszej instancji.

Odwołanie wniesione w dniu 17 grudnia 2013 r. przez Komisję Europejską od wyroku wydanego w dniu 7 października 2013 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-97/12 Thomé przeciwko Komisji

(Sprawa T-669/13 P)

(2014/C 52/76)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i G. Gattinara, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Florence Thomé (Bruksela, Belgia)

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- Uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 7 października 2013 r. w sprawie F-97/12 Thomé przeciwko Komisji;
- Odrzucenie skargi wniesionej przez F. Thomé w sprawie F-97/12 jako niedopuszczalnej, a w każdym razie oddalenie jej jako bezzasadnej;
- pozostawienie kwestii kosztów do rozstrzygnięcia w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi pięć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia pojęcia aktu niekorzystnego. Komisja podnosi, po pierwsze, że akt, który został już uchylony przez organ powołujący w ramach zażalenia nie może podlegać stwierdzeniu nieważności w postępowaniu sądowym, a po drugie, że decyzja uwzględniająca żądanie zainteresowanego nie może zostać uznana za akt niekorzystny (odnośnie do pkt 28-37 zaskarżonego wyroku).
- 2) Zarzut drugi dotyczący, po pierwsze, naruszenia prawa przy określeniu zakresu kompetencji kontrolnych organu powołującego i Sądu do spraw Służby Publicznej wobec decyzji komisji konkursowych, a także zakresu kontroli sądowej Sądu do spraw Służby Publicznej, a po drugie, przeinaczenia przedmiotu sporu i naruszenia zasady kontrydiktoryjności (odnośnie do pkt 50-52 zaskarżonego wyroku). Komisja podnosi, że Sąd do spraw Służby Publicznej zastosował wobec przedłożonych mu do rozpoznania decyzji, czyli

decyzji organu powołującego, nieodpowiednie kryterium kontroli sądowej, przekraczając tym samym granice przysługującego mu zakresu kontroli sądowej.

- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia norm prawnych dotyczących oceny istnienia dyplomu studiów wyższych w związku z ogłoszeniem o konkursie (odnośnie do pkt 56-58 zaskarżonego wyroku). Komisja podnosi, że Sąd do spraw Służby Publicznej naruszył prawo przyjmując walor zawodowy dyplomu za jego walor akademicki i uznając, że nieoficjalny dyplom, taki jak świadectwo wydane przez prywatną placówkę oświatową, którego walor akademicki nie jest w żaden sposób uznawany, powinien zostać uwzględniony przez organ powołujący.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia ze względu na to, że Sąd do spraw Służby Publicznej nie wyjaśnił, w jaki sposób w dniu złożenia kandydatury dyplom skarżącej w pierwszej instancji mógł być zgodny z określonym w ogłoszeniu o konkursie warunkiem, skoro zgodność ta została wykazana dopiero a posteriori, w postępowaniu w sprawie zażalenia (odnośnie do pkt 56, 57 i 60-64 zaskarżonego wyroku).
- 5) Zarzut piąty dotyczący naruszenia prawa ze względu na to, że Sąd do spraw Służby Publicznej uznał, że skarżąca w pierwszej instancji utraciła szansę na zatrudnienie i należy jej się odszkodowanie (odnośnie do pkt 74 zaskarżonego wyroku).

Skarga wniesiona w dniu 17 grudnia 2013 r. — PAN Europe i Confédération paysanne przeciwko Komisji

(Sprawa T-671/13)

(2014/C 52/77)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bruksela, Belgia) i Syndicat agricole Confédération paysanne (Bagnolet, Francja) (przedstawiciel: adwokat B. Kloostera)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 9 października 2013 r., w której Komisja uznała za niedopuszczalne:
 - wniosek o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej dotyczącej rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 485/2013 z dnia 24 maja 2013 r. zmieniającego rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do warunków zatwierdzania substancji czynnych: klotianidyna, tiametoksam i imidachlopryd oraz zabraniającego stosowania i sprzedaży nasion zaprawionych środkami ochrony roślin zawierającymi te substancje czynne (Dz.U. L 139, s. 12);